

στιγμήν τὸν μέγαν προορισμὸν τῶν Ζαριφείων Διδασκαλείων καὶ θα ἐπιτύχη.

— Δικασθεντες σήμερον ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου οἱ ἀλλήλους ἐγκαλοῦντες κκ. Κουμπάρης καὶ Βερβέρης, Συντάκτης τοῦ Παληανθρώπου, κατεδικάσθησαν ὁ μὲν πρῶτος κκτ' ἀντιωλίαν εἰς τριήμερον κράτησιν, ἐρήμην δὲ ὁ δευτερος εἰς τριῶν μηνῶν φυλάκισιν.

— Δὲν σὰς ὠμιλοῦμεν περὶ τοῦ ταχυδρομικοῦ ἐπιστάτου Ναυπλίου, τοῦ κ. Τσόγγα, ὅστις, ἅμα μεταβάς αὐτοῦ ἀνεζωογόνησε καὶ ἀνερρῦθμισε τὸ ταχυδρομεῖον; **Eh bene**, ὡς λέγουν καὶ οἱ Ἴταλοι, ὑπάρχει βουλευτὴς Ναυπλίου ὅστις ζητεῖ τὴν παῦσιν του' διατί; Διότι ἐργάζεται, δὲν ἀνεύει, καὶ δὲν καταχρᾶται. Ἀλλ' ἐνοοῦμεν νὰ ἀρωμεν ὅλην ἡμῶν τὴν ὑπόληψιν ἀπὸ τοῦ κ. Μανσόλα, ἂν τυχόν ἐνδώσῃ εἰς τὴν ἀχρεῖαν ἀπαίτησιν τοῦ ἐν λόγῳ βουλευτοῦ.

ΣΤΑΦΙΣ

Ἴδου κατάστασις ἀκριβῆς τοῦ ἐκ τῆς ἐσοδείας τοῦ ἔτους 1883 ἐξαχθέντος σταφιδοκάρπου μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου, εἰς λίτσαι.

Κατ' ἐπαρχίας. Πατρῶν, 3.887,587. Κορινθίας, 1,050,684. Αἰγιαλείας, 6,505,854. Μεσολογγίου, 58,763. Ἠλείας, 707,275. Τριφυλίας, 5,600,684. Μεσσηνιας, 2,303,792. Πυλίας, 3,122,328. Ναυπλίας καὶ Ἄργου, 25,623. Κεφαλληνίας, 540,542.

Κατὰ λιμένας ἐξαγωγή. Πατρῶν, 10,453,271. Αἰγίου, 6,651,645. Καλαμῶν, 2,240,229. Ζακύνθου, 3,853,138. Ἀργουστολίου, 522,542. Κατακόλου, 35,860. Ναυπλίας, 22,447. Σάμης, 18,000.

Τὸ ὅλον τοῦ ἐξαχθέντος σταφιδοκάρπου κατὰ μῆνα Αὐγούστου: **23,803,132.**

*

δὲν εἶνε δῶρον, εἶνε κτῆμά σας, τὸ ὅποιον μέλλω νὰ σὰς ἐγχειρίσω.

— Κτῆμά μου;

Ὁ μαρκήσιος ἐξηκολούθησε διὰ φωνῆς βραδείας καὶ σοβαρᾶς:

— Τὸ μυστικὸν τῆς γεννήσεως ἀπεκαλύφθη, Ἰωάννα, καὶ γνωρίζετε τώρα τὸ φρικτὸν τέλος τοῦ Καρόλου Σεβρῦ, πατρός σας, καὶ τῆς Ζελιμάς, μητρός σας. Οἱ γονεῖς σας, Ἰωάννα, δὲν ἀπέθανον πένητες; εἶχον συναθροίσαι ἐν Βαταυτῆ κατ' ἀρχάς καὶ ἐν Βεγγάλῃ μετὰ ταῦτα μικρὰν περιουσίαν. Ὁ Κάρολος Σεβρῦ ἐπανῆλθεν εἰς Γαλλίαν ἔχων 500 χιλιάδας φράγκων.

Ἀπὸ ἐκπλήξεως μετέβαινον εἰς ἐκπληξιν.

Ὁ μαρκήσιος ἐξαγαγὼν ἐκ τοῦ κόλπου ἀργυρὰν κλεῖδα ἤνοιξε τὸ κιβώτιον.

— Ὁ Κάρολος Σεβρῦ, ἐξηκολούθησεν, εἶχε φίλον ἐν Λονδίῳ τραπεζίτην τῆς Ἑταιρίας τῶν Ἰνδιῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὁ πατήρ σας κατέθεσε τὸ κεφάλαιόν του. Ὁ τραπεζίτης οὗτος, τίμιος ἀνὴρ, δὲν ἐφύλαξε μόνον τὸ ἐμπιστευθὲν εἰς αὐτὸν κεφάλαιον ἵνα ἐγχειρίσῃ ἡμέραν τινα εἰς τὸν δικαιοῦχον, ἀλλὰ καὶ ἐχρησιμοποίησεν αὐτὸ εἰς τὴν ἐμπορικὰς του ἐπιχειρήσεις ὥστε, Ἰωάννα, εἰς τὸ κιβώτιον τοῦτο ὑπάρχουσι τρία ἑκατομμύρια καὶ διακόσαι χιλιάδες φράγκων εἰς τίτλους τῆς γαλλικῆς ἀνάγκης.

Ἀπὸ τὰς Πάτρας τηλεγραφοῦσιν ὅτι ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον **Ricqua** παραλαβὸν βαρέλια 3025 σταφιδοκαρποῦ ἐκ λιτρῶν 849,461 ἀποπλέει διὰ Ζακύνθου εἰς Ἀμερικὴν.

Ἐσαύτως ἀτμόπλοιον ἀγγλικὸν **Olympus** παραλαβὸν βαρέλια 3419 καὶ κιβώτια 16476 σταφιδοκαρποῦ ἐκ λιτρῶν 2,361,493 ἀποπλέει εἰς Λονδίνον.

Ἐσαύτως ἀτμόπλοιον ἀγγλικὸν **Cherburg** παραλαβὸν βαρέλια 1185 κιβώτια 9520 καὶ σάκκους 993 σταφιδοκαρποῦ ἐκ λιτρῶν 1,148,531 ἀποπλέει διὰ Μελίτης εἰς Ἀμερικὴν.

Συκα

Ἐξήχθησαν ἐκ Καλαμῶν, παρῳθέντα ἐν Μεσσηνίᾳ, καθ' ὅλον τὸν μῆνα Αὐγούστου **18,872** καντάρια.

Η ΓΑΛΛΙΑ

ΚΑΙ ΑΙ ΠΑΪΚΑΙ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΙ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ:

Β'

Οἱ Οὐνῆται

Ἡ Ρώμη συγχωρεῖ εἰς τοὺς Οὐνίτας τὸ πάλαι σύμβολον τῆς πίστεως, προσέτι τὸ ἐκκλησιαστικὸν καὶ τὸ τελετουργικὸν, ὅπως εἶχον αὐτοὶ καὶ προτοῦ. Ἀδιάφορον δὲ θεωροῦσα καὶ αὐτὴν τὴν ἀκριβείαν τῆς πίστεως πρὸς σωτηρίαν, ἀρκεῖται ν' ἀποσπάσῃ τοὺς ὀρθοδόξους ἐκ τῆς κανονικῆς δικαιοδοσίας τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας καὶ νὰ ὑπαγάγῃ αὐτοὺς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πάπα, ἔστω καὶ ἰδανικὴν τινα οὖσαν τὸ κατ' ἀρχάς. Ἐπὶ τούτῳ δὲ μηχανᾶται τὰ πάντα, καὶ ἐθνικὰς ἀντιζηλίας ἐξεγείρει καὶ τὴν ἡκιστα φιλαρχικὴν τῶν Ἐκκλησιῶν προσπάθει νὰ παραστήσῃ ὡς ἐπιζητοῦσαν

Ἴδου ἡ περιουσία τὴν ὁποίαν φέρετε ὡς προῖκα εἰς τὸν συζυγὸν σας.

— Ἄ! Ἰάκωβε, Ἰάκωβε! ἀνέκραξεν ἡ Ἰωάννα.

Καὶ πάλλουσα ἐκ συγκινήσεως ἔνδακρος ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ συζύγου της.

.....

Ὁκτώ μῆνες παρήλθον.

Ἐπανεῦρισκομεν τὰ πρόσωπα ἡμῶν ἐν Βωκὸν ἐπὶ τοῖς γάμοις τῆς Δεσποινίδος Δεσιμαῖζ μετὰ τοῦ κόμητος Ἰωάννου Σαμαράνδ.

Ἐν Βωκὸν ὡς καὶ ἐν Μαρεῖλ μεγάλη ἐορτὴ διὰ τὸν τόπον ἦτο ἡ τέλεσις τῶν γάμων τούτων.

Ὁ αὐτὸς ἐνθουσιασμός, αἱ αὐταὶ εὐθυμίαι φωναὶ ἀκούονται. Ἡ βαρόνη καὶ ἡ θυγάτηρ της, ἀγαπώμεναι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, περιστοιχίζονται ὑπὸ πλήθους συγκεκινημένου. Πτωχοὶ καὶ πλούσιοι πάντες ἐκδηλοῦσι τὴν εὐγνωμοσύνην, τὴν εἰλικρινὴν αὐτῶν ἀγάπην.

Οἱ προσκεκλημένοι ἦσαν πολυάριθμοι. Οὐδέποτε ἐν τῷ πύργῳ ὑπῆρξε καὶ ὅτε μάλιστα ἔζων ὁ κόμης καὶ ἡ κόμισσα τοιαύτη ὑποδοχὴ, τασούτω λαμπρὰ συναθροίσεις προσώπων σημαντικῶν.

Ὁ βαρόνος Ραοὺλ Δεσιμαῖζ εἶχεν ἔλθει ἐξ Ἀφρικῆς, ὅπως παραστῇ εἰς ταῦς γάμους τῆς ἀδελφῆς τοῦ.

διὰ τῆς θρησκείας νὰ ὑποδουλώσῃ τοὺς πιστοὺς καὶ καθυποτάξῃ αὐτοὺς εἰς ξένους ἐθνικοὺς σκοποὺς, κατασυκοφαντεῖ δὲ αὐτὴν ὡς ἄρπαγα καὶ φιλοκτῆμονα, ὡς αὐθαίρετον καὶ δεσποτικὴν καὶ ἐν γένει μετέρχεται πάνθ' ὅσα κοσμικὰ καὶ δόλια καὶ συκοφαντικὰ, ἐν παρέργῳ μόνον φροντίζουσα περὶ τῶν πνευματικῶν, καὶ τοῦτο δὲ ὅπως παραστήσῃ αὐτὰ ὡς ἀσήμαντα καὶ ὡς ἀναξίαν λόγου τὴν διαφορὰν τῶν Ἐκκλησιῶν, οὕτω δὲ καταστήσῃ εὐχερέστεραν τὴν μετάβασιν εἰς τὸν Οὐνιτισμόν. Διὰ ταῦτα τὸ νόθον τοῦτο κατασκευάσμα ὁ Οὐνιτισμὸς οὐ μόνον δὲν καθαιρεῖ τὰς ἐθνικὰς ἀξιώσεις τῶν προσερχομένων εἰς αὐτόν, ἀλλὰ καὶ ἐπιτείνει καὶ ἐνισχύει αὐτὰς, ἐντεῦθεν κυρίως λαμβάνων τὴν πρώτην ἀρχήν. Δυσηρηστήθησαν οἱ Βούλγαροι κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως, προφάσει μὲν διότι αὐτὴ ἦτο αὐθαίρετος καὶ δεσποτικὴ, πράγματι ὅμως διότι ἡ Μ. Ἐκκλησία ἤρνηθη νὰ ὑπηρετήσῃ ἀντικανονικὰς ἀξιώσεις περὶ αὐτοδιοικήσεως καὶ ἐξαρχίας ἐκκλησιαστικῆς, πρὶν ἀνακτήσωνται τὴν πολιτικὴν αὐτῶν αὐτονομίαν; Ἴδου ἡ Ρώμη ἀνοίγει πύραυλα εἰς αὐτοὺς τὰς ἀγκάλας, ὑπόσχεται εὐρυτάτην αὐτοδιοίκησιν, δὲν ἐννοεῖ νὰ μεταβάλῃ τὸ παράπαν τὸ ἐκκλησιαστικὸν καθεστῶς, ἀν μόνον ἀναγνωρίσωσι τὴν ὑπερτάτην τοῦ Πάπα δικαιοδοσίαν καὶ καταστήσῃ Οὐνίται. Ἡ ἀφιλοκερδὴς προσφορά δὲν ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῶν Βουλγάρων, ἐν τούτοις ἐνθεν μὲν ἡ πολιτικὴ ἐνίωξις Δυναμειῶν, ἐνθεν δὲ ἡ ἐκκλησιαστικὴ τῆς Ρώμης ραδιουργία δὲν ἔπαυσε, εἰ μὴ ἀφοῦ καταρθώθη νὰ ἀποσχισθῶσιν οὗτοι ἐκ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας. Ὅτι δὲ τότε ἐπεχειρήθη ἐν μεγάλῳ, ἐπαναλαμβάνεται τανῦν ἐν μικρῷ κατὰ πόλεις καὶ χωρία ἐν Μακεδονίᾳ. Ὅπως δὲ τότε, οὕτω καὶ νῦν ἡ πολιτικὴ ἐκμεταλλεύεται τὴν ἀφανῆ καὶ ἀκώλυτον καὶ ἀκαταπόνητον ἐκκλησιαστικὴν ραδιουργίαν.

Δύναται ἡ Γαλλία νὰ ἔχῃ συμφέρον τι ἐν τῇ προστασίᾳ τοιοῦτων ἐνεργειῶν τοῦ παπισμοῦ, νὰ ἀρυσθῇ δὲ ἐξ αὐτῶν

πολιτικὴν δύναμιν, ὥστε νὰ παρίσταται ὑπέρμαχος τοιούτων σκοτίων ἐνεργειῶν; Νομίζομεν ὅτι πᾶν τοῦναντίον εἶναι ἀληθές, τοῦλάχιστον ὡς πρὸς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν. Ἡ Γαλλία ὀφείλει ὄχι μόνον νὰ μὴ παρενθαρρύνῃ τοιαύτας προσπάθειας, ἀλλ' εἰ δυνατόν, καὶ νὰ καταπολεμῇ αὐτάς, ἰδοὺ δὲ διὰ τί.

Ὁ οὐνιτισμὸς εἶναι ὄπλον καὶ στρατήγημα τῆς Ρώμης, οὗτινος μόνον κατὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας γίνεται χρῆσις. Ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ δηλοῖ ἐξασθένεισιν ταύτης, τοῦτο δὲ ἢ μάλλον ὁ ἀποχωρισμὸς πιστῶν ἐξ αὐτῆς, τί δηλοῖ πολιτικῶς ἢ ἐθνικῶς; Προκειμένου περὶ Ἀνατολῆς δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ὅτι ἐν ἑλλείψει πολιτικοῦ ἢ καὶ κοινοτικοῦ βίου, ὅπως οὖν κεκανονισμένου, ἡ θρησκεία εἶναι τὸ πρωτίστον ἐλατήριον καὶ ἡ κυριωτάτη πνευματικὴ δύναμις, ἐν δευτέρᾳ δὲ μοίρᾳ τίθενται αἱ ἐθνικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀξιώσεις. Τοῦτο εἰδότες καλῶς ἅπαντες οἱ πολιτικῶς ραδιουργοῦντες ἐν Τουρκίᾳ μεταχειρίζονται τὴν θρησκείαν ὡς τὸ ἐπιτηδεύστατον ὄπλον ἐπιδράσεως ἐπὶ τὸν λαόν. Εἶναι εὐκολώτατον νὰ ὀρίσῃ τις, τί δύναται πολιτικῶς ὁ οὐνιτισμὸς ὑπὸ τοιούτου ὅρου ἐν Τουρκίᾳ. Ἐκ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἐθνικοτήτων οἱ Ἕλληνες εἶναι οἱ πιστότατοι εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἀνήκοντες εἰς αὐτὴν καὶ κατὰ πεποιθήσιν καὶ διότι θεωροῦσι καθήκον ἱερόν νὰ ἐμμένωσιν ἐν τῇ πίστει ἐκείνῃ, ἣτις ἔσωσε καὶ σώζει ἐτι τὸν ἐθνισμόν αὐτῶν.

Ὁ παπισμὸς ἀποσπῶν διὰ τοῦ οὐνιτισμοῦ Ἕλληνας ἐκ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας ἐξασθενεῖ φανερώς τὴν ἐθνότητα ἡμῶν καὶ καθίσταται ἐπιζήμιος εἰς τὸν Ἕλληνισμόν. Τραγὸν μαρτύριον τούτου πρόκεινται ἡμῖν οἱ ἐκφυλοὶ Λεβαντῖνοι· ἀλλ' ἡ περίστασις αὕτη δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ νῦν ὑπ' ὄψιν, διότι εἶναι τῶν σπανιωτάτων καὶ σήμερον ἡ στρατολογία οὐνιτῶν ἐξ ἀληθῶν Ἑλλήνων. Τὴν δύναμιν τοῦ οὐνιτισμοῦ ὑπὸ πολιτικὴν ἔποψιν δεόν νὰ ἐξετάσῃ τις ἐπὶ ἄλλων ἐθνοτήτων

Οἱ μάρτυρες τοῦ Ἰωάννου Σαμαρᾶνδ ἦσαν ὁ Ἰάκωβος Γρανδὲν καὶ ὁ Γουλιέλμος Βὰν Ὄσσεν, οἱ τῆς Ἐρριέττης Δεσιμαίζ ὁ κ. Βιολαῖν καὶ ὁ κόμης Μωριέν.

Ὄνομάσωμεν ἐκ τῶν προσκεκλημένων τὸν Πέδρο Κάστορα καὶ τὴν νεαρὰν σύζυγόν του, τὴν θελξικάρδιον Σουσάναν Βιολαῖν, τὴν κόμησσαν Μωριέν, τὸν Ἐβουάρδον, τὴν Ἐμμαν καὶ τὴν Λευκὴν Μωριέν, τὸν Ἰάκωβον Βαιγιάν, τὴν κυρίαν Ἰακώβου Γρανδὲν, εἶπερ ποτε ὠραίαν, τὸν Γεροκάτσικα, ἐκπλησσομένον διότι εὐρίσκετο ἐν τῷ μέτρῳ τοσοῦτων διακεκριμένων, ἀλλὰ κατέχοντα τὴν θέσιν του, τέλος τὸν Λανδρῦ, ὅστις ἐγένετο ὁ ἐπιμελητὴς τοῦ κ. Σαμαρᾶνδ, μένων ταῦτοχρόνως καὶ φίλος αὐτοῦ, τὸν δούκα καὶ τὴν δούκισσαν Κορζενόν, τὸν κ. Ἰούλιον Χὰς καὶ τὴν σύζυγόν του, δύο νεωστὶ συζευθέντας, τὸν συμβολαιογράφον τῆς κ. Δεσιμαίζ καὶ τὴν σύζυγόν του, τὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν δασῶν κ. Μονζινῶ καὶ τὴν οἰκογένειάν του.

Ἀπὸ πέντε μνηῶν ὁ Λανδρῦ κατοικεῖ ἐν Βλαινκοῦρ, ἐπιτηρῶν τὴν ἐπισκευὴν τοῦ φεουδαλικοῦ οἰκῆματος, ὅπερ ἠγόρασεν ὁ μαρκήσιος.

Ἡμέρας τινὰς μετὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ γάμου θὰ μεταβῶσιν εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ Βλαινκοῦρ τοῦ ὁποῖου, κατὰ τὴν ἀγγελίαν τοῦ Λανδρῦ, περατοῦνται τὰ τελευταῖα ἔργα. Ταῦτοχρόνως θὰ μεταβῶσιν ἵνα καταθέσωσι στερφάνους ἐπὶ τοῦ μνημείου, ὅπερ ἡ Ἰωάννα ἀνήγειρεν εἰς μνήμην τοῦ Καρόλου Σεβρῦ καὶ τῆς Ζελιμάς.

Ὁ μεταβῶσιν ἐπίσης εἰς τὸν Φαιὸν Λόφον, διότι ἡ μαρκησία θέλει νὰ ἴδῃ τὸ σπήλαιον τοῦ Λυκογιάννη, τὴν σκοτεινὴν ταύτην κατοικίαν ἐν μέσῳ τῶν βράχων, ὅπου ὁ υἱὸς τῆς ἔζησεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ἡ Ἐρριέττη ὡσαύτως ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ τὸ μέρος, ὅπου ἔπεσε, τὸ φρικαλέον βάραθρον, ἐν ᾧ ἔμελλε νὰ εὕρῃ τρομερὸν θάνατον, ἐὰν ὁ Λυκογιάννης δὲν ἔσπευδεν εἰς βοήθειάν της.

Ἡ εὐτυχία ἔρριψε εἰς λήθην τὰς κακὰς ἡμέρας, ἀλλ' ὑπάρχουσι ἀναμνήσεις ἀποτελοῦσαι μέρος τῆς εὐτυχίας. Εἶναι ἀληθές ὅτι ὑπάρχουσι ὡσαύτως καὶ ἀναμνήσεις αἰτινες καταστρέφουσι τὴν χαρὰν τοιαύτη δὲ μένει ἀνεξάλειπτος ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Ραοῦλ Δεσιμαίζ.

Βλέπων τὴν Ἰωάνναν ἠσθάνθη βιαιότερον τὰς τύψεις τῆς συνειδήσεως. Οἱ ἄλλοι θέλουσι νὰ λησμονήσωσι καὶ συνεχώρησαν τὸ κακούργημά του, ἀλλ' αὐτὸς δὲν δύναται νὰ λησμονήσῃ, δὲν συνεχώρηθη ἀκόμη, αἰσθάνεται ὅτι δὲν ἔπραξεν ἱκανὰ μέχρι τοῦδε πρὸς ἐπανόρθωσιν ὧν σφαλμάτων του.

Ἡ τύχη ἠθέλησεν, ἵνα ἡ θέσις του ὀρισθῇ παρὰ τῇ τραπέζῃ πλησίον τῆς Ἰωάννας. Τοῦτο ἦτο δι' αὐτόν νέα σκληρὰ δοκιμασία. Ἐκάθισε μολαταῦτα. Ἦν καταστενοχωρημένος, τεταραγμένος, ὠχρότατος καὶ κατείχετο ὑπὸ τρομερᾶς ἀγωνίας.

Μερίδιμα τοῦ Ἰακώβου Γρανδὲν, καθίσαντος ἀπέναντί του,

ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ, κατ' ἔξοχὴν δὲ ἐπὶ τῶν Βουλγαρίων καὶ δὴ ἐν σχέσει πρὸς τὰ κράτη, ἅτινα προβάλλουσιν ἑξισώσεις κληρονομικὰς ἐπὶ τῆς Τουρκίας.

Οἱ Ἕλληνας καὶ παρ' Ἀλβανοῖς, ἔχουσι πολλοὺς τοὺς οἰκειῶς πρὸς αὐτοὺς διακειμένους, καὶ παρὰ Βλάχοις ἔτι μάλλον, καὶ παρὰ Βουλγάροις οὐκ ὀλίγους, ἰδίᾳ δὲ παρὰ τοῖς βουλγαροφώνοις. Εἰς τούτους κυρίως στηρίζει ἡ Ἑλλάς τὰς ἐλπίδας τῆς περὶ μεγάλου ἔθνικου μέλλοντος. Ἄλλ' εἶνε παρατηρημένον ὅτι, ἐνῶ καὶ ὀθωμανοὶ Ἀλβανοὶ διακείνται συμπαθῶς πρὸς τοὺς Ἕλληνας, παπισταὶ ἢ οὐνίται, εἴτε Ἀλβανοὶ εἴτε Βούλγαροι, εἶνε πάντες ἄσπονδοὶ ἐχθροὶ αὐτῶν. Πλὴν οὐ μόνον πρὸς τὸν ἑλληνισμὸν ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν Ρωσσίαν ὡς ὀρθοδόξον δύναμιν διακείνται δυσμενέστατα μόνον δὲ πρὸς Δυνάμεις, ὀπαδοὺς τοῦ παπικοῦ δόγματος, καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὴν Αὐστρίαν τρέπονται αἱ συμπάθειαι αὐτῶν. Τὴν δύναμιν δὲ ἢ ὁ ἑλληνισμὸς ἀρεσται ἐκ τῆς ὀρθοδοξίας, αἰσθάνεται καὶ ἡ Ρωσσία κάλλιστα· ἀπ' οὗτου δὲ ἡ διάστασις τῶν Σλάβων καὶ Ἑλλήνων κατέστη ἀδιάλλακτος, οἱ δὲ Βούλγαροι ἐξέπεσον ἐν τέλει εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν σχίσμα, διενεώθησαν οὗτοι καὶ ἡ προστάτις αὐτῶν δύναμις νὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτὸ ὡς ὄπλον παρὰ τοῖς Βουλγάροις, τοῖς πιστοῖς μένουσιν εἰς τὴν ἡμετέραν ἐκκλησίαν, ἐναντίον τοῦ ἑλληνισμοῦ. Ὁ ἀποχωρισμὸς δὲ Βουλγάρων, φίλων πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἢ βουλγαροφώνων Ἑλλήνων ἐκ τῆς ὀρθοδοξίας καθιστᾷ αὐτοὺς εὐθύς πολεμίους τοῦ ἑλληνισμοῦ. Ἡ Αὐστρία ἀπ' ἐτέρου κατανοοῦσα ὅτι οἱ μὲν ὀρθόδοξοι Βούλγαροι, ὅπως καὶ οἱ ὀρθόδοξοι Ἀλβανοὶ καὶ Βλάχοι συμπάθοσι πρὸς τοὺς Ἕλληνας, οἱ δὲ σχισματικοὶ ἐضطρητοῦσι τὰ βουλγαρικὰ καὶ ρωσσικὰ σχέδια, μόνον ἐν τῷ παπισμῷ καὶ τῷ οὐνιτισμῷ νομίζει ὅτι εὕρισκει τὸ μέτρον, οὐ δύναται νὰ προσελκύσῃ εἰς ἑαυτὴν ὀπαδοὺς ἐπὶ τῆς Ἰλλυρικῆς χερσονήσου, ἰδίᾳ δὲ δι' αὐτοῦ ἐλπίζει νὰ ἀπο-

ἀνεκάλεσεν αὐτὸν εἰς ἑαυτόν. Ἄλλως ἢ Ἰωάννα προσηνέχθη αὐτῷ λίαν ἐπιχαρίτως.

Ἄρά γε ἠγνόει; Οὐδὲν ἐγίνωσκε τῶντι καὶ θ' ἄγνοῆ πάντοτε τὸ ὄνομα τοῦ νυκτερινοῦ ἐπισκέπτου, ὅστις εἰσῆλθεν εἰς τὸν θάλαμον τῆς, ἵνα κλέψῃ, καθὼς εἶχον παραστήσει αὐτῇ.

Βλέπων ὅτι τὰ ἀπευθυνόμενα πρὸς αὐτὸν βλέμματα ἦσαν φιλικὰ, μὴ ἔχον ν' ἀπαντᾷ ἢ εἰς λόγους συμπαθείας ὁ Ραοὺλ κατάρθρωσε νὰ καταστειλῇ τὴν συγκίνησιν του.

Κατὰ τὴν ἐσπέραν εἶδον αὐτὸν λίαν περιποιητικὸν πλησίον τῆς δεσποινίδος Ἐμμάς Μωριέν.

Τοῦτο περιήγαγε τὴν δούκισσαν Κορζερὸν εἰς θέσιν ἵνα εἴπῃ ἱκανῶς μεγαλοφώνως ὥστε νὰ ἀκουσθῇ:

— Ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἔχωμεν νέον γάμον.

Ὅλων τὰ βλέμματα δινηθύνθησαν ἐπὶ τοῦ Ραοὺλ καὶ τῆς Ἐμμάς, ἧτις ἐγένετο ἐρυθρὰ ὡς ὄριμον κεράσιον.

Ἡ Ἐρριέτη, ἧτις εὕρισκετο πλησίον, περιεπτύχθη αὐτὴν.

Ἐν τοῖς χωρίοις τοῦ δήμου Ἀρεβίλλη; συνεχῶς τὴν ἐσπέραν γίνεται λόγος περὶ τοῦ ἀγρίου τοῦ δάσους τῆς Μαρτίλ. Ὅσοι ἀφηγοῦνται τὰ γεγονότα, ἅτινα κατέστησαν αὐτὸν διάσημον ἐν τῇ χώρᾳ, ἀποπερατοῦσι πάντοτε τὴν διήγησιν των διὰ τῶν λέξεων τούτων.

— Καὶ νὰ λέγωμεν ὅτι ποτὲ δὲν θὰ μάθωμεν τί ἀπέγεινεν ὁ δυστυχῆς οὗτος Λυκογιάννης!

Τ Ε Λ Ο Σ

σπάσῃ τοὺς Σλάβους ἔριστικῶς ἐκ τῆς Ρωσσίας καὶ νὰ συνδέσῃ πρὸς τὴν ἰδίαν τύχην.

Τούτων οὕτως ἐχόντων διὰ τίνα λόγον ἡ Γαλλία ὀφείλει νὰ συμπαθῇ πρὸς τὸν οὐνιτισμὸν καὶ νὰ προστατεύῃ αὐτόν; Ὁ οὐνιτισμὸς σημαίνει ἐξασθένησιν τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ ἐνίσχυσιν τῆς αὐστριακῆς ἐπιρροῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ· συμφέρει ὁμως τοῦτο εἰς τὴν Γαλλίαν; Ἡ ἐπικράτης τῆς Αὐστρίας ἐπὶ τῆς Ἰλλυρικῆς Χερσονήσου δηλοῖ ἐνίσχυσιν αὐτῆς ὡς ναυτικῆς δυνάμεως ἐν τῇ Μεσογείῳ ἐπικράτησιν δὲ ἰδίᾳ τοῦ ἐμπορίου αὐτῆς ἐν τῇ περὶ ἧς ὁ λόγος χώρᾳ καὶ ἀποκλεισμὸν ἐξ αὐτῆς τοῦ γαλλικοῦ· συμφέρουσι ταῦτα εἰς τὴν Γαλλίαν, συμφέρει ἰδίᾳ εἰς αὐτὴν νὰ ἀποκλεισθῇ τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία αὐτῆς καὶ ἐκ τῆς Ἀνατολῆς, ἀφοῦ ἤδη ἐξωθοῦνται κατὰ μικρὸν ἐξ ἄλλων παγκοσμίων ἀγορῶν; Εἶνε πλάνη νὰ νομίζῃ τις ὅτι προστατεύουσα ἡ Γαλλία Λεβαντίνους ἢ καὶ Οὐνίτας δύναται νὰ ἀρυσθῇ οἰανδήποτε πολιτικὴν ὠφέλειαν ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ; εἶνε πλάνη ἀσυγχώρητος ἵνα μὴ τι χειρὸν εἴπωμεν, νὰ πιστεῦθῃ ὅτι Ἰησοῦται, διωκόμενοι ἐν Γαλλίᾳ, δύνανται ποτε νὰ ἔχωσι συμπαθῶς πρὸς αὐτὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ὅτι δὲ Ἴταλοι προσιστάμενοι παπικῶν καθιδρυμάτων καὶ Γερμανοὶ μοναχοὶ, μετεροχόμενοι τὸν διδάσκαλον δύνανται νὰ προάγωσι τὰ γαλλικὰ συμφέροντα, ὡς ἔγραψεν ἐσχάτως ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκριτὴς τις εἰς τὴν γαλλικὴν *Εφημερίδα τῶν Συζητήσεων*. Ἡ Γαλλία ἔχει ἰσχυρότατα ὄπλα πρὸς ἀπόκτησιν εὐρυτάτων συμπαθειῶν καὶ ἀληθοῦς πολιτικῆς δυνάμεως ἐν τῇ Ἀνατολῇ.—τὴν γλώσσαν καὶ τὸν πολιτισμὸν αὐτῆς. Οὐχὶ διὰ τὴν διδασκαλίαν καθόλου, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς γαλλικῆς γλώσσης προσφεύγουσιν εἰς τὰ σχολεῖα τῶν παπικῶν προπαγανδῶν πολλοὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Διὰ τὸν πολιτισμὸν αὐτῆς κέκτηται ἡ Γαλλία τὰς πλείστας συμπαθείας παρὰ πᾶσι τοῖς ἀνεπτυγμένοις ἐν αὐτῇ. Διὰ τῆς γλώσσης δὲ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ αὐτῆς προσεκτίησθε καὶ τὰς συμπαθείας τοῦ ἔθνους ἐκεῖνου, δι' οὗ κυρίως διωχοτεύονται καὶ τὰ φῶτα καὶ ὁ πολιτισμὸς τῆς Δύσεως εἰς τὴν Ἀνατολήν. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔθνος εἶνε τὸ ἑλληνικόν, ὅπερ ὡς τοιοῦτον οὐ μόνον δὲν πρέπει νὰ διώκῃ ἡ Γαλλία προστατεύουσα προπυγάνδας Ἰησοῦιτῶν, ἀλλὰ καὶ νὰ ὑπερμαχῇ αὐτοῦ, τοῦτο δὲ πράττουσα θὰ ὑπηρετήσῃ καὶ τὰ ἀληθῆ αὐτῆς συμφέροντα. Διὸ ὀρθότατα ἔλεγεν ὁ Γαυβέττας, ὅτι ἡ προστασία τῶν Ἑλλήνων δὲν εἶνε αἰσθημα συμπαθείας, ἀλλ' ἀληθὲς συμφέρον τῆς Γαλλίας.

Ὁρθόδοξος

ΧΡΟΝΙΚΑ ΠΑΤΡΩΝ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πάτριαι, 5 Σεπτεμβρίου.

Ἡ «Νέα Ἐφημερίς» καὶ ὁ ἀγυρτάκος — Φόνος Κουτσονικολοῦ — Τρία κακούργηματα ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ — Κλοπὴ τοῦ Δημοσίου ταμείου.

Οὐδέποτε ἀναγινώσκω τὴν καλουμένην «Νέαν Ἐφημερίδα», διὰ τοῦτο παρὰ τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ἔμαθον μόλις προχθὲς ὅτι ἀγυρτάκος τις ἀνήρесе δῆθεν τὰ περὶ τῆς ἐν Πάτριας δημοσίας ἀσφαλείας ἐπισταλέντα ὑμῖν ζητήσας ἀνεῦρον καὶ ἀνέγων τὴν διατριβὴν ταύτην, ἧτις γέλωτα μὲν ἀπλετον μοι ἐπροξένησε διὰ τὰς γελοίας καὶ τετριμμένας δημοκολακείας τοῦ διατριβογράφου, θαυμασμὸν δὲ διὰ τὴν περὶ τὸ ψεύδεσθαι θρασύτητα αὐτοῦ· εἶναι δὲ οὗτος, ὡς κάλλιστα τὸ «Μὴ Χάνεσαι» διέγνω ἀγυρτάκος τῆ